

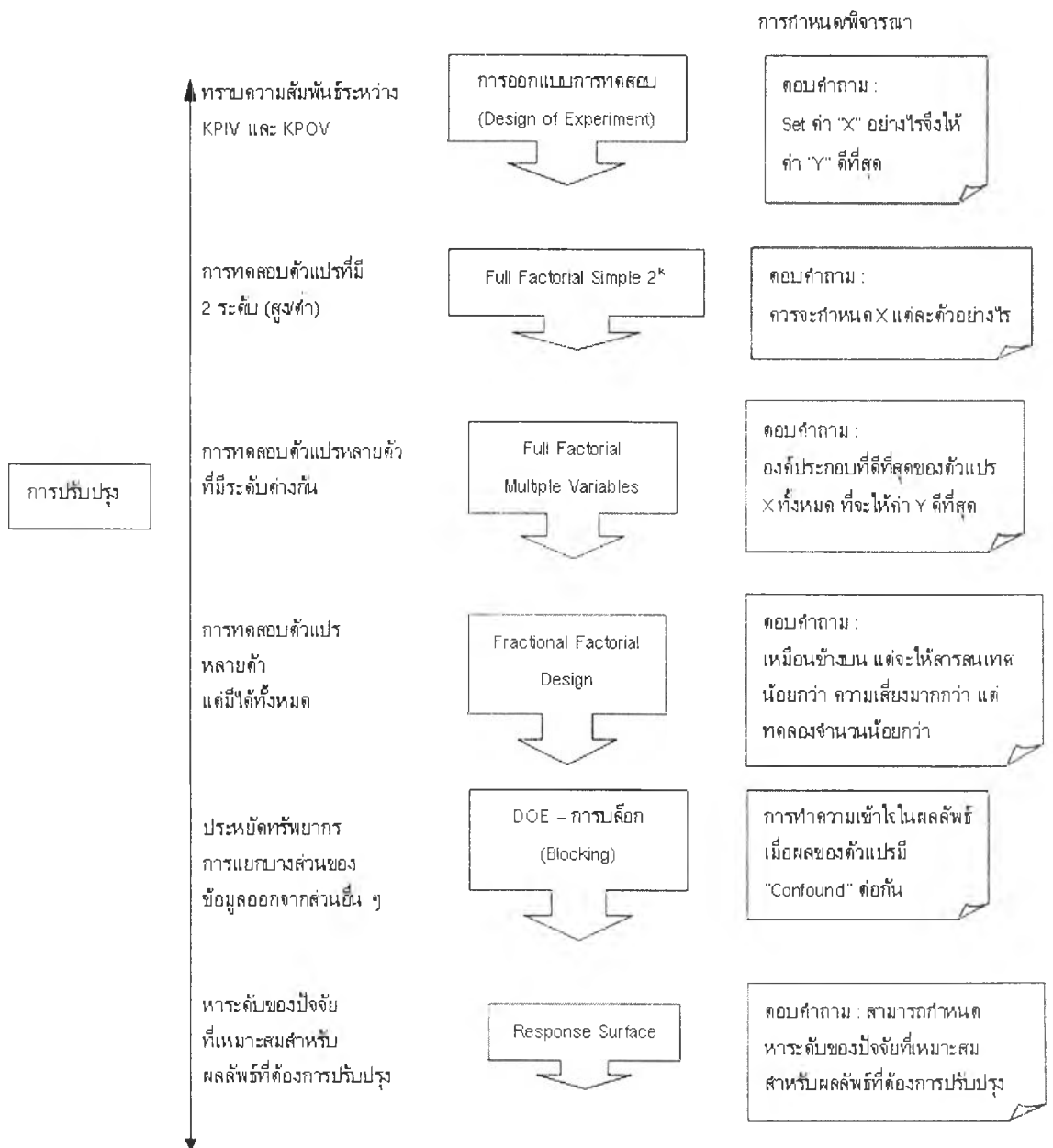

บทที่ 7

การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการ

7.1 บทนำ

แผนผัง Six Sigma ระยะที่ 4 - การปรับปรุง (Improve)

จากแผนผัง ชิกร์ ชิกร์มา ระยะที่ 4 การปรับปรุง (Improve) เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- การออกแบบการทดลอง (Design of Experiments) เพราะการออกแบบการทดลองนั้นสามารถที่จะช่วยปรับปรุงกระบวนการที่ศึกษาอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจาก การออกแบบการทดลองนั้นจะช่วยสรุปผลสุดท้าย ที่ต้องการทั้งหมดของชิกร์ ชิกร์มา กล่าวคือ จะช่วยให้สามารถกำหนดค่าของปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ (KPIV) ที่เหมาะสมซึ่งส่งผลต่อค่าผลลัพธ์ที่ต้องการ
- การออกแบบการทดลองที่มีสองระดับ (2^k Full Factorial Design) เพราะการออกแบบการทดลองแบบนี้เป็นการออกแบบการทดลองที่มีประโยชน์และนิยมใช้กันอย่างมากในอุตสาหกรรม เนื่องจากช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการทดลอง รวมทั้งช่วยการกลั่นกรองปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญ ได้โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสอดคล้องกับการเพิ่มจุดศูนย์กลางของการทดลองเข้าไปเพื่อตรวจสอบว่า รูปแบบของการทดลองนั้นมีลักษณะเป็นเส้นตรงหรือไม่
- วิธีการพื้นผิวผลตอบ (Response Surface Methodology, RSM) นำมาใช้เพื่อหาค่าที่ดีที่สุดของค่าผลตอบสนอง

เครื่องมือที่ไม่ได้นำมาใช้ใน ชิกร์ ชิกร์มา ระยะที่ 4 (Improve) ประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

- การทดสอบตัวแปรหลายตัวที่มีระดับต่างกัน (Full Factorial Multiple Variables) ที่ไม่ได้นำเครื่องมือนี้มาประยุกต์ใช้เนื่องจากระดับของปัจจัยการออกแบบการทดลองสำหรับงานวิจัยนี้มีเพียง 2 ระดับ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการทดลองและเป็นการป้องกันผลเสียที่เกิดขึ้นถ้ามีการทดลองหลายระดับแต่ปัจจัยนั้นไม่มีนัยสำคัญ จึงใช้การออกแบบการทดลองที่มี 2 ระดับ
- การออกแบบเศษส่วนเชิงแฟกทอเรียลแบบสองระดับ (Fractional Factorial Design) ที่ไม่ได้นำเครื่องมือนี้มาประยุกต์ใช้เนื่องจากความสามารถในการทดลองแบบเต็มรูปแบบเพียงพอ ถ้านำการออกแบบการทดลองแบบเศษส่วนเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2 ระดับมาใช้ อาจทำให้ขาดสารสนเทศที่สำคัญบางอย่างไป
- การบล็อกของการทดลองเชิงแฟกทอเรียล (DOE-Blocking) ที่ไม่ได้นำเครื่องมือนี้มาประยุกต์ใช้ เนื่องจากเทคนิคนี้ใช้สำหรับการออกแบบการทดลองที่ทราบอยู่แล้วว่ามีปัจจัยที่มีผลแต่ไม่สนใจจึงทำการบล็อกปัจจัยนั้นเพื่อการสรุปผลที่ถูกต้อง แต่งานวิจัยนี้ไม่มีกรณีของปัจจัยดังกล่าวจึงไม่นำเทคนิคนี้มาวิเคราะห์

หลังจากทำการทดสอบสมมติฐานในบทที่ผ่านมา โดยการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน และเมื่อได้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน (Dt) แล้ว นำปัจจัยดังกล่าวไปทำการทดลอง โดยเริ่มตั้งแต่การออกแบบการทดลอง ดำเนินการทดลองตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง วิเคราะห์ผลการทดลอง หาค่าเงื่อนไขของปัจจัยที่เหมาะสมจากการทดลอง เพื่อหาค่าที่เหมาะสมสำหรับปัจจัยนั้นๆ โดยที่จะส่งผลต่อค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อนที่ต่ำที่สุด

7.2 ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ

จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานของปัจจัยนำเข้าทั้ง 9 ปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน (Dt) ของชิ้นงานมี 4 ปัจจัย โดยมีการกำหนดระดับของแต่ละปัจจัย ดังแสดงในตารางที่ 7.1 ดังนี้

ตารางที่ 7.1 แสดงปัจจัยนำเข้าที่สำคัญที่จะนำไปทำการทดลอง

ปัจจัย	ระดับ		หน่วย
	-1	1	
ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก	0.077	0.14	มิลลิเมตร
ระยะห่างระหว่างวัสดุพูนกับท่อความร้อน (Gap)	ไม่มี	มี	ไม่มี
อุณหภูมิการอบในโตรเจน	495	525	องศาเซลเซียส
เวลาในการไล่ก๊าซออก	30	45	วินาที

7.3 ตัวแปรตอบสนอง

ค่าตัวแปรตอบสนอง คือ ค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน (Dt) วัดในหน่วยองศาเซลเซียส ณ กระบวนการ QA. Thermal Checking โดยเป็นค่าที่ลูกค้ากำหนดในข้อกำหนดให้เป็นค่าที่ต่ำที่สุด ซึ่งต้องมีค่าไม่เกิน 25.7 องศาเซลเซียส เนื่องจาก ค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน (Dt) เป็นการแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์สามารถระบายความร้อนได้ดี

7.4 การออกแบบการทดลอง

การออกแบบการทดลองสำหรับการทดลองนี้จะใช้การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k โดยที่ k คือ จำนวนของปัจจัยที่นำมาทดลอง และ 2 คือ จำนวนระดับของแต่ละปัจจัย และกำหนดให้แต่ละระดับของแต่ละปัจจัยเป็น ต่ำ (-) กับ สูง (+) ขั้นตอนการออกแบบการทดลอง มีดังนี้

การทดลองซ้ำ (Replication)

ในการวิเคราะห์จำนวนการทดลองซ้ำนี้ จะใช้อัตราส่วนของค่า δ/σ เท่ากับ 1.5 เนื่องจาก เป็นค่าอัตราส่วนที่เหมาะสมที่นิยมใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้สามารถจำแนกความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ และกำลังของการทดสอบ (Power of Test) เท่ากับ 0.90 ($\beta = 0.10$) โดยสามารถคำนวณหาจำนวนการทดลองซ้ำได้จากโปรแกรม Minitab ได้ดังนี้

Power and Sample Size 2-Level Factorial Design

Sigma = 1 Alpha = 0.05

Factors: 4 Base Design: 4, 16

Blocks: none

Including a term for center points in model.

Per Block	Effect	Reps	Power
3	1.5	1	0.3874
3	1.5	2	0.9797
3	1.5	3	0.9990

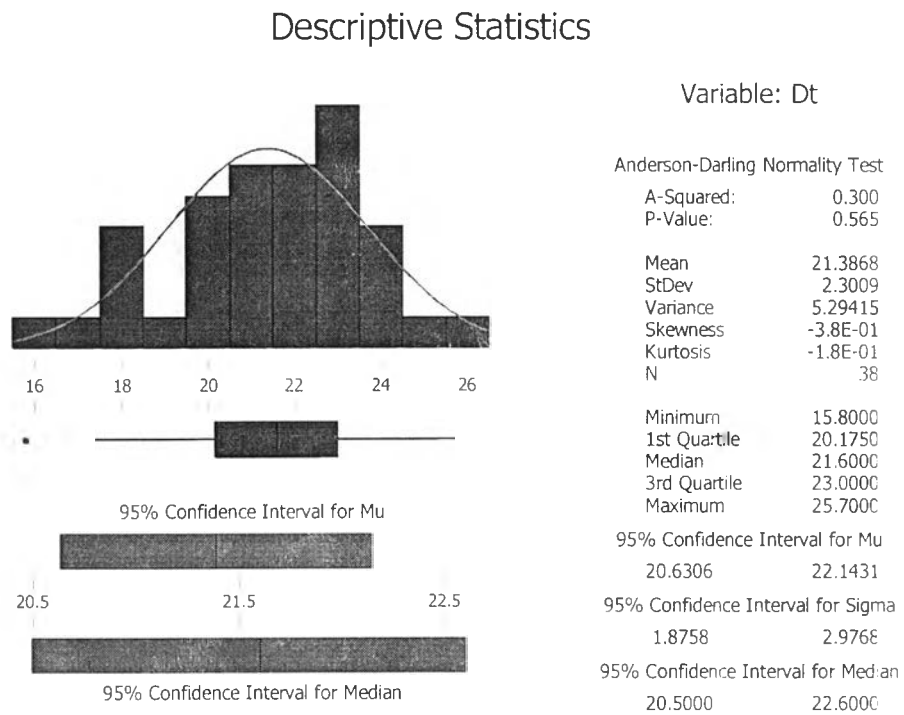
จากผลการคำนวณ พบว่า ที่จำนวนการทดลองซ้ำ 2 ซ้ำ จะมีค่ากำลังของการทดสอบ (Power of Test) เท่ากับ 0.9797 ซึ่งมากกว่าค่ากำลังของการทดสอบ (Power of Test) ที่กำหนดไว้ที่ 0.90 ดังนั้น การทดลองนี้จึงใช้การออกแบบการทดลองที่มีการทดลองซ้ำ 2 ซ้ำ นั่นคือ จะได้ว่า การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k เป็นแบบ 2^4 Full Factorial Design ที่มีการทำซ้ำ 2 ครั้งและมีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 3 จุด เนื่องจากตามทฤษฎีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง ควรจะมีการเพิ่มจุดศูนย์กลางเข้าไป 3-5 จุด อีกทั้งเป็นการประหยัดจำนวนครั้งของการทดลองเพื่อตรวจสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความเป็นเชิงเส้น (Linearity) ของผลที่จะเกิดขึ้นจากปัจจัยต่างๆ และจะได้ลำดับของการทดลองเป็นการทดลองแบบสุ่มรวมทั้งสิ้น 38 การทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 7.2

ตารางที่ 7.2 ตารางแสดงผลการทดลอง

StdOrder	RunOrder	CenterPt	Blocks	Outer Mesh	Gap	N2-Baking	Degassing	Dt
33	1	0	1	0.1085	Non-Gap	510	37.5	17.8
21	2	1	1	0.077	Non-Gap	525	30	21
11	3	1	1	0.077	Gap	495	45	21.7
20	4	1	1	0.14	Gap	495	30	19.8
7	5	1	1	0.077	Gap	525	30	24.3
12	6	1	1	0.14	Gap	495	45	24.2
6	7	1	1	0.14	Non-Gap	525	30	19.2
26	8	1	1	0.14	Non-Gap	495	45	24.2
8	9	1	1	0.14	Gap	525	30	17.4
24	10	1	1	0.14	Gap	525	30	15.8
36	11	0	1	0.1085	Gap	510	37.5	20.5
22	12	1	1	0.14	Non-Gap	525	30	17.9
2	13	1	1	0.14	Non-Gap	495	30	22.9
15	14	1	1	0.077	Gap	525	45	23.3
31	15	1	1	0.077	Gap	525	45	22
25	16	1	1	0.077	Non-Gap	495	45	24
32	17	1	1	0.14	Gap	525	45	19.8
16	18	1	1	0.14	Gap	525	45	21.4
17	19	1	1	0.077	Non-Gap	495	30	21.8
13	20	1	1	0.077	Non-Gap	525	45	22.6
29	21	1	1	0.077	Non-Gap	525	45	21.2
30	22	1	1	0.14	Non-Gap	525	45	20.5
19	23	1	1	0.077	Gap	495	30	21.7
18	24	1	1	0.14	Non-Gap	495	30	21.5
35	25	0	1	0.1085	Non-Gap	510	37.5	18.1
9	26	1	1	0.077	Non-Gap	495	45	25.3
4	27	1	1	0.14	Gap	495	30	21.1
3	28	1	1	0.077	Gap	495	30	23.3
28	29	1	1	0.14	Gap	495	45	22.8
27	30	1	1	0.077	Gap	495	45	20.3
34	31	0	1	0.1085	Gap	510	37.5	20.4
38	32	0	1	0.1085	Gap	510	37.5	20.4
14	33	1	1	0.14	Non-Gap	525	45	22
1	34	1	1	0.077	Non-Gap	495	30	23.3
10	35	1	1	0.14	Non-Gap	495	45	25.7
23	36	1	1	0.077	Gap	525	30	22.9
5	37	1	1	0.077	Non-Gap	525	30	22.6
37	38	0	1	0.1085	Non-Gap	510	37.5	18

7.5 การตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง

ผลของการทดลองที่ได้จากการทดลองทั้ง 38 การทดลองนั้น สามารถสรุปผลค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt) ได้ดังรูปที่ 7.1

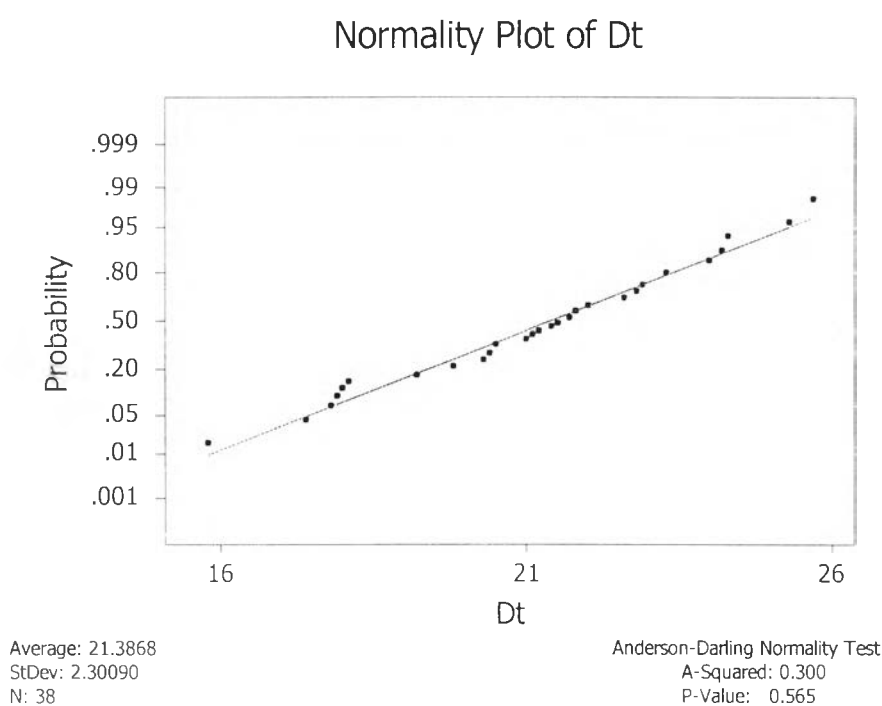

รูปที่ 7.1 แผนภูมิแสดงสถิติเชิงพรรณนาของค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt)

ในการออกแบบการทดลองนั้น จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่สำคัญ คือ NID ($0, \sigma^2$) จึงต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง (Model Adequacy Checking) ว่าเป็นไปตามเงื่อนไขของ NID ($0, \sigma^2$) หรือไม่ โดยการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง ประกอบด้วย การทดสอบข้อกำหนดเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนของการทดลองภายในเงื่อนไข 3 ประการ คือ ข้อมูลเป็นตัวแปรสุ่มแบบปกติ ข้อมูลมีความเป็นอิสระต่อกัน และควรมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวนก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์และสรุปผลของการออกแบบการทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

การทดสอบสมมติฐานของความเป็นปกติ

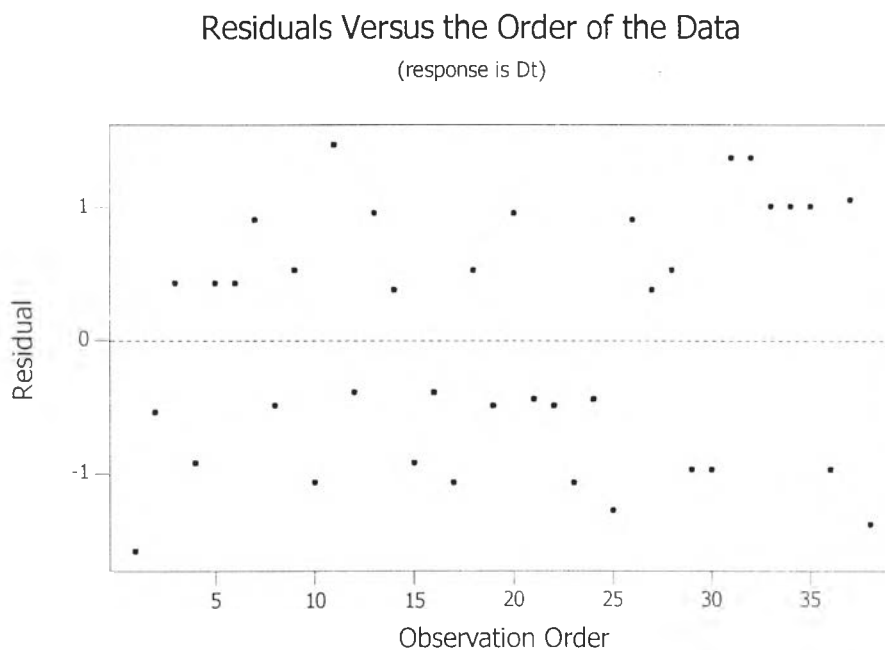
การทดสอบสมมติฐานของความเป็นปกติ (Normality Assumption) สามารถตรวจสอบได้ด้วยการทดสอบการกระจายของค่าส่วนตกค้างของค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt) ซึ่งกราฟการกระจายของค่าส่วนตกค้างค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt) ที่ได้ควรเป็นเส้นตรงและมีค่า P-Value มากกว่า 0.05 นั่นคือ ข้อมูลเป็นตัวแปรสุ่มแบบปกติ แสดงดังรูปที่ 7.2

รูปที่ 7.2 กราฟแสดงการกระจายของค่าส่วนตกค้าง

การทดสอบสมมติฐานของความเป็นอิสระ (Independent)

การทดสอบสมมติฐานของความเป็นอิสระ (Independent) สามารถตรวจสอบโดยการสร้างแผนภาพการกระจายที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างกับลำดับความต่อเนื่องในการเก็บข้อมูล แสดงดังรูปที่ 7.3 โดยแผนภาพการกระจายไม่ควรมีลักษณะของข้อมูลที่เป็นแนวโน้มหรือมีรูปแบบใดๆ ควรที่จะมีการกระจายตัวที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน

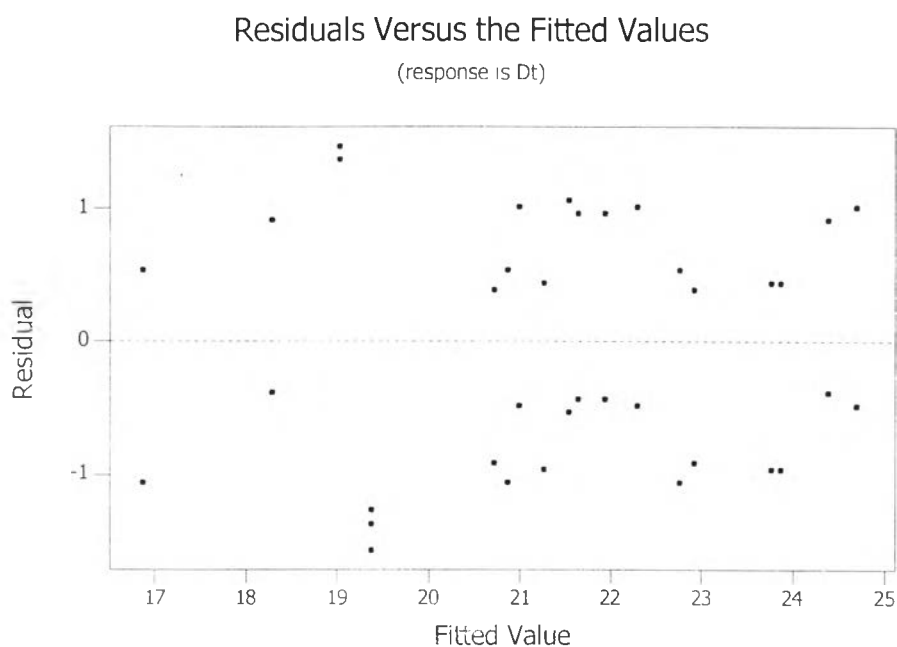

รูปที่ 7.3 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างและลำดับของข้อมูล

จากกราฟสังเกตเห็นได้ว่า ค่าส่วนตกค้างมีลักษณะการกระจายตัวที่ไม่เป็นรูปแบบ ดังนั้นสรุปได้ว่า ข้อมูลมีความเป็นอิสระต่อกัน

ความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน (Variance Stability)

ความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน (Variance Stability) สามารถตรวจสอบได้ โดยการสร้างแผนภาพการกระจายที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างกับค่าตัวแปรตอบสนองที่ได้จากตัวแบบถดถอย แสดงในรูปที่ 7.4 ซึ่งแผนภาพการกระจายไม่ควรมีลักษณะของข้อมูลที่เป็นแนวโน้ม ควรที่จะมีการกระจายตัวที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน

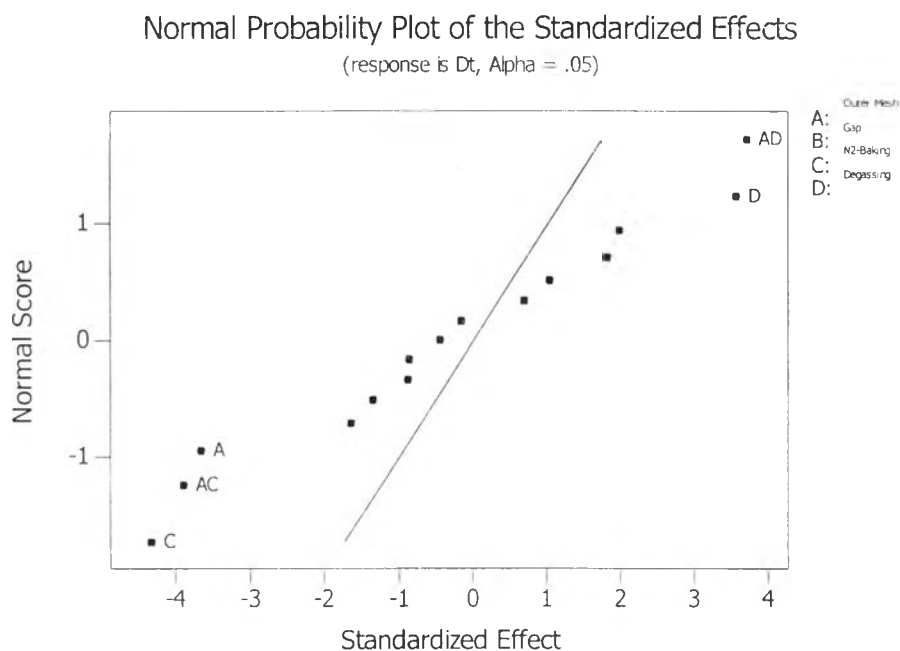
รูปที่ 7.4 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างและค่าที่ถูกฟิต

จากกราฟสังเกตได้ว่า ค่าส่วนตกค้างมีลักษณะการกระจายตัวที่ไม่เป็นรูปแบบ ดังนั้นสรุปได้ว่า ข้อมูลมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน

สรุปผลจากการทดสอบความถูกต้องของตัวแบบของตัวแปรตอบสนอง (Dt) ที่นำมาทดลองนี้ พบว่า ข้อมูลมีสมมติฐานตรงตามข้อกำหนดทั้ง 3 ข้อ คือ มีการกระจายเป็นแบบปกติ มีความเป็นอิสระต่อกัน และมีความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการออกแบบการทดลองที่ว่า $NID(0, \sigma^2)$

7.6 การวิเคราะห์ผลการทดลอง

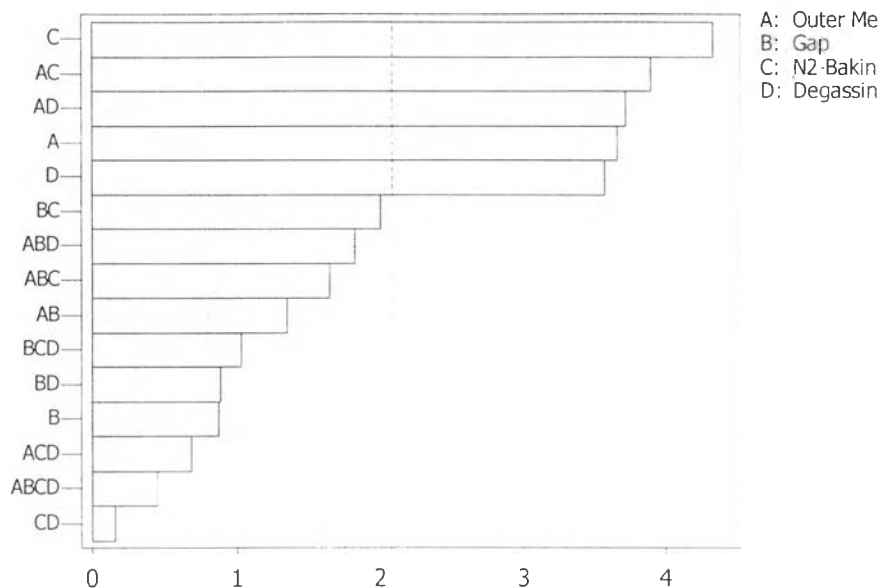
ในการวิเคราะห์ผลของการออกแบบการทดลองเบื้องต้นด้วยโปรแกรม Minitab สามารถแสดงผลของปัจจัยหลักและอันตรกิริยาที่มีนัยสำคัญออกมาในรูปแบบของกราฟ Normal Probability Plot และแผนภูมิพาเรโต แสดงดังรูปที่ 7.5 และ รูปที่ 7.6 ตามลำดับ รวมถึงการแสดงผลของการออกแบบการทดลองของผลหลักของปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรตอบสนอง (Dt) ดังรูปที่ 7.7 กับผลของอันตรกิริยาของปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรตอบสนอง (Dt) ดังรูปที่ 7.8 และ แสดงภาพข้อมูลที่ได้จากการทดลองดังรูปที่ 7.9

รูปที่ 7.5 กราฟ Normal Probability Plot แสดงปัจจัยหลัก
และอันตรกิริยาที่มีนัยสำคัญ

Pareto Chart of the Standardized Effects

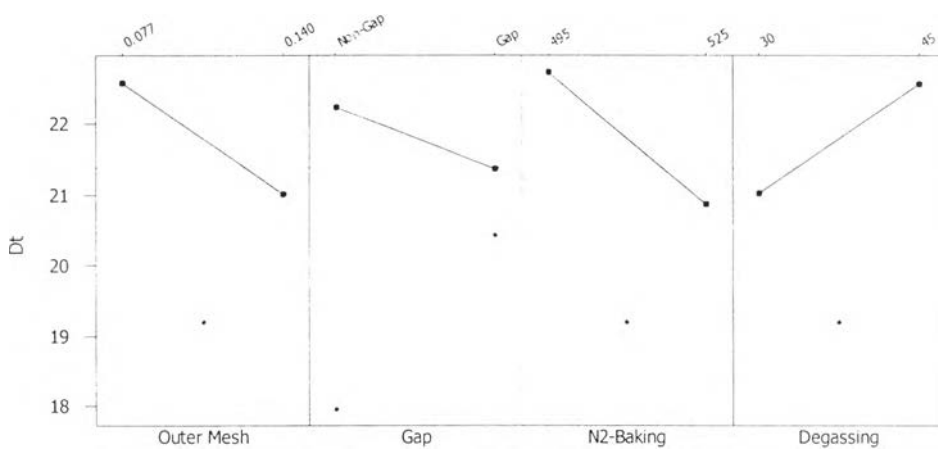
(response is Dt, Alpha = .05)

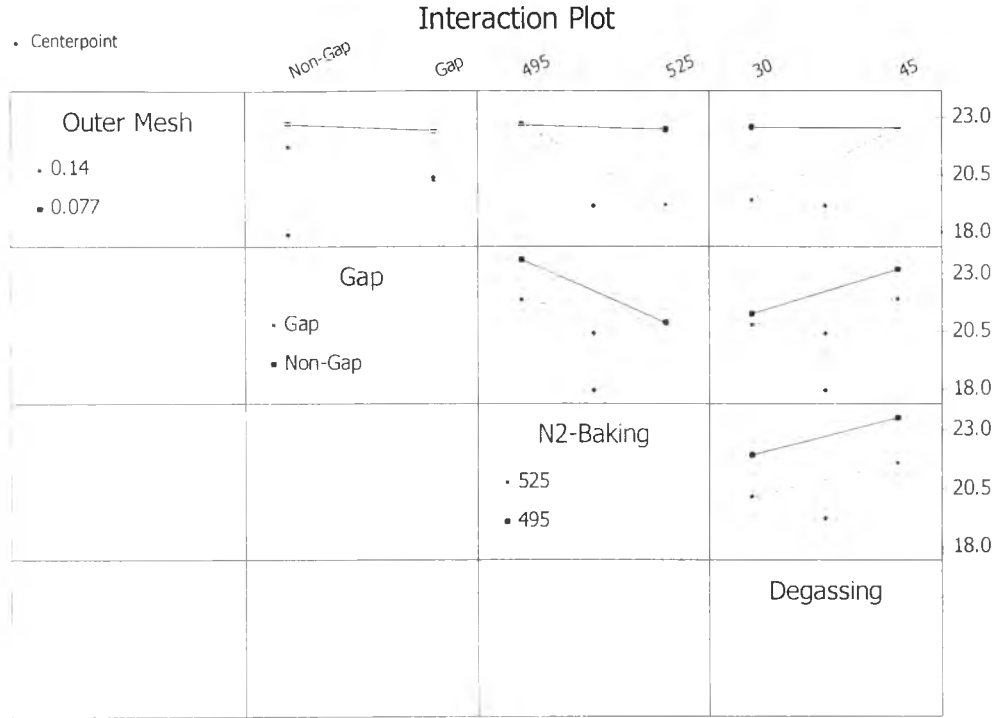
รูปที่ 7.6 แผนภูมิพาราเรโต แสดงปัจจัยหลักและอันตรกิริยาที่มีนัยสำคัญ

Main Effects Plot

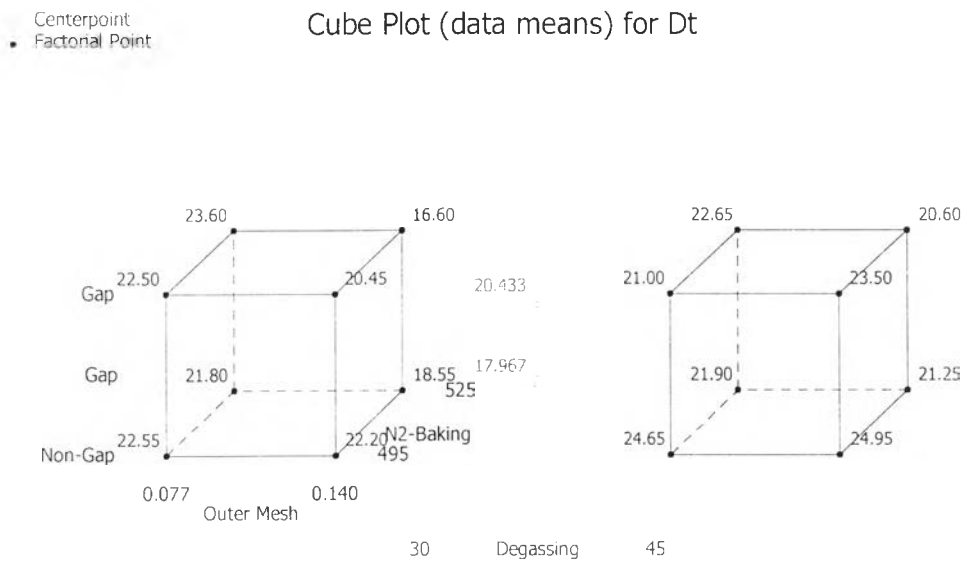
• Centerpoint

รูปที่ 7.7 ภาพผลหลักของปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรตอบสนอง (Dt)

รูปที่ 7.8 ภาพอันตรกิริยาของปัจจัยที่มีผลต่อตัวแปรตอบสนอง (Dt)

รูปที่ 7.9 ภาพข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

จากการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรม Minitab สามารถแสดงผลการวิเคราะห์การออกแบบการทดลอง (Coded Units) ได้ดังตารางที่ 7.3 และแสดงผลการวิเคราะห์การออกแบบการทดลอง (Un-coded Units) ได้ดังตารางที่ 7.4

ตารางที่ 7.3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์การออกแบบการทดลอง(Coded Units)

Estimated Effects and Coefficients for Dt (coded units)						
Term	Effect	Coef	SE Coef	T	P	
Constant		21.797	0.2144	101.68	0.000	
Outer Mesh	-1.569	-0.784	0.2144	-3.66	0.001	
Gap	-0.342	-0.171	0.1967	-0.87	0.394	
N2-Baking	-1.856	-0.928	0.2144	-4.33	0.000	
Degassing	1.531	0.766	0.2144	3.57	0.002	
Outer Mesh*Gap	-0.581	-0.291	0.2144	-1.36	0.190	
Outer Mesh*N2-Baking	-1.669	-0.834	0.2144	-3.89	0.001	
Outer Mesh*Degassing	1.594	0.797	0.2144	3.72	0.001	
Gap*N2-Baking	0.856	0.428	0.2144	2.00	0.059	
Gap*Degassing	-0.381	-0.191	0.2144	-0.89	0.384	
N2-Baking*Degassing	-0.069	-0.034	0.2144	-0.16	0.874	
Outer Mesh*Gap*N2-Baking	-0.706	-0.353	0.2144	-1.65	0.114	
Outer Mesh*Gap*Degassing	0.781	0.391	0.2144	1.82	0.083	
Outer Mesh*N2-Baking*Degassing	0.294	0.147	0.2144	0.69	0.501	
Gap*N2-Baking*Degassing	0.444	0.222	0.2144	1.04	0.312	
Outer Mesh*Gap*N2-Baking*						
Degassing	-0.194	-0.097	0.2144	-0.45	0.656	
Ct Pt		-2.597	0.5395	-4.81	0.000	
Analysis of Variance for Dt (coded units)						
Source	DF	Seq SS	Adj SS	Adj MS	F	P
Main Effects	4	67.123	67.1228	16.7807	11.41	0.000
2-Way Interactions	6	52.367	52.3669	8.7278	5.94	0.001
3-Way Interactions	4	11.139	11.1387	2.7847	1.89	0.149
4-Way Interactions	1	0.300	0.3003	0.3003	0.20	0.656
Curvature	1	34.074	34.0737	34.0737	23.17	0.000
Residual Error	21	30.881	30.8810	1.4705		
Lack of Fit	1	14.053	14.0526	14.0526	16.70	0.001
Pure Error	20	16.828	16.8283	0.8414		
Total	37	195.883				

ตารางที่ 7.4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์การออกแบบการทดลอง (Uncoded units)

Estimated Coefficients for Dt using data in uncoded units	
Term	Coef
Constant	-123.611
Outer Mesh	1541.87
Gap	47.044
N2-Baking	0.309815
Degassing	2.18537
Outer Mesh*Gap	-212.90
Outer Mesh*N2-Baking	-3.32011
Outer Mesh*Degassing	-17.7646
Gap*N2-Baking	-0.075556
Gap*Degassing	-2.72333
N2-Baking*Degassing	-0.00480247
Outer Mesh*Gap*N2-Baking	0.27778
Outer Mesh*Gap*Degassing	15.5952
Outer Mesh*N2-Bakin*Degassing	0.0414462
Gap*N2-Bakin*Degassing	0.00493827
Outer Mesh*Gap*N2-Baking*	
Degassing	-0.0273369
Ct Pt	-2.59688

ผลจากการออกแบบการทดลอง 2^4 Full Factorial Design ที่มีการทำซ้ำ 2 ครั้งและมีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 3 จุด เนื่องจากการเพิ่มจุดศูนย์กลางตามทฤษฎีแล้ว ควรมีการเพิ่มจุดศูนย์กลางเข้าไป 3-5 จุด อีกทั้งเป็นการประหยัดจำนวนครั้งในการทดลอง และสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า มีปัจจัยหลักที่มีผลต่อค่าตัวแปรตอบสนองเพียง 3 ปัจจัยเท่านั้น คือ ขนาดช่องว่างของวัสดุพูนชั้นนอก (Outer Mesh) อุณหภูมิการอบไนโตรเจน และเวลาในการไล่ก๊าซออก เนื่องจากมีค่า P-Value น้อยกว่า 0.05 ส่วนปัจจัยระยะห่างระหว่างวัสดุพูนกับท่อความร้อน (Gap) ไม่มีนัยสำคัญในขั้นตอนการออกแบบการทดลองนั้น สาเหตุเนื่องมาจากปัจจัยนี้มีนัยสำคัญที่ไม่สูงนักในขั้นตอนของการทดสอบสมมติฐานซึ่งมีค่า P-Value เท่ากับ 0.044 (จากบทที่ 6 ตารางที่ 6.8) จึงอาจส่งผลให้เมื่อทำการออกแบบการทดลองที่มีการทดลองทุกปัจจัยไปพร้อมๆ กันแล้วทำให้ปัจจัยนี้ไม่มีนัยสำคัญซึ่งมีค่า P-Value เท่ากับ 0.394 (จากบทที่ 7 ตารางที่ 7.3) ดังนั้นปัจจัยหลัก(Main Effects) และอันตรกิริยา (Interaction Effects) ที่มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น $\alpha = 0.05$ ประกอบด้วย

ปัจจัยหลัก (Main Effects)

- ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก (Outer Mesh)
- อุณหภูมิการอบไนโตรเจน (N2-Baking)
- เวลาในการไล่ก๊าซออก (Degassing)

อันตรกิริยา (Interaction Effects)

- ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอกและอุณหภูมิการอบไนโตรเจน (Outer Mesh*N2-Baking)
- ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอกและเวลาในการไล่ก๊าซออก (Outer Mesh*Degassing)

ส่วนจุดศูนย์กลาง (Center Points) แสดงถึงรูปแบบของการทดลองที่มีลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) เกิดขึ้น โดยพิจารณาจาก Lack of Fit ที่มีค่า P-Value น้อยกว่า 0.05 (นั่นคือจุดศูนย์กลางมีนัยสำคัญ) และสามารถหาตัวแปรถดถอยของการทดลองได้ดังนี้

$$Y = -123.611 + 1541.87 \text{ Outer Mesh} + 0.309815 \text{ N2-Baking} + 2.18537 \text{ Degassing} \\ - 3.32011 \text{ Outer Mesh} * \text{N2-Baking} - 17.7646 \text{ Outer Mesh} * \text{Degassing}$$

เนื่องจากการทดลองนี้มีลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) เกิดขึ้นจึงไม่สามารถที่จะสรุปผลการวิเคราะห์ด้วยการออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k เป็น 2^4 Full Factorial Design ที่มีการทำซ้ำ 2 ครั้งและมีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 3 จุด

ดังนั้นจึงต้องนำปัจจัยหลักที่มีผลต่อค่าตัวแปรตอบสนอง 3 ปัจจัยคือ ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก (Outer Mesh) อุณหภูมิการอบไนโตรเจน และเวลาในการไล่ก๊าซออก มาทำการวิเคราะห์การออกแบบการทดลองที่มีลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) ใหม่โดยใช้วิธีการของพื้นผิวผลตอบ (Response Surface Method) แบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Central Composite Design with Center Points) ซึ่งมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ต่อไปนี้

7.7 การออกแบบการทดลองแบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Central Composite Design with Center Points)

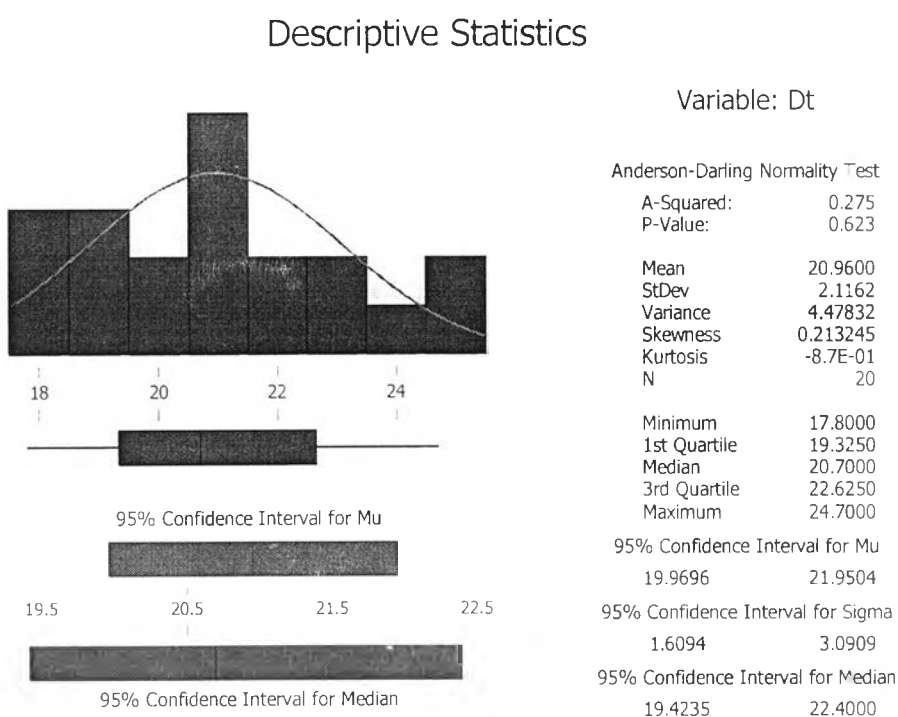
การออกแบบการทดลองแบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 6 จุด ทั้งนี้ เนื่องจากสมมติฐานเกี่ยวกับความเป็นเชิงเส้น (Linearity) ของการออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k เป็น 2^4 Full Factorial Design ที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 3 จุดข้างต้นนั้น ไม่สามารถวิเคราะห์ผลที่ถูกต้องของรูปแบบ (Model) ของการทดลองนี้ได้ เพราะจากรูปแบบของการทดลองที่มีลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) เกิดขึ้น จึงทำการออกแบบการทดลองด้วยวิธีการแบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 6 จุด ซึ่งสามารถวิเคราะห์รูปแบบของการทดลองที่มีลักษณะกำลังสอง (Second Order) ได้โดยจะได้รับการทดลองเป็นการทดลองแบบสุ่มรวมทั้งสิ้น 20 การทดลองดังแสดงในตารางที่ 7.5

ตารางที่ 7.5 ตารางแสดงผลการทดลอง

Std Order	Run Order	Blocks	Outer Mesh	N2-Baking	Degassing	Dt
13	1	1	0.1085	510	24.8866	21.2
7	2	1	0.077	525	45	20.7
5	3	1	0.077	495	45	24.5
9	4	1	0.055524	510	37.5	22.4
3	5	1	0.077	525	30	17.8
6	6	1	0.14	495	45	23.7
20	7	1	0.1085	510	37.5	20.7
14	8	1	0.1085	510	50.1134	23.1
18	9	1	0.1085	510	37.5	19.4
19	10	1	0.1085	510	37.5	19.2
4	11	1	0.14	525	30	22.4
2	12	1	0.14	495	30	22.7
12	13	1	0.1085	535.227	37.5	19.5
10	14	1	0.161476	510	37.5	19.3
16	15	1	0.1085	510	37.5	17.8
8	16	1	0.14	525	45	24.7
15	17	1	0.1085	510	37.5	18.1
17	18	1	0.1085	510	37.5	20.5
1	19	1	0.077	495	30	21.1
11	20	1	0.1085	484.773	37.5	20.4

การตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง

จากผลของการทดลองแบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 6 จุดที่ได้จากการทดลองทั้ง 20 การทดลองข้างต้น สามารถสรุปผลของค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt) ได้ดังรูปที่ 7.10

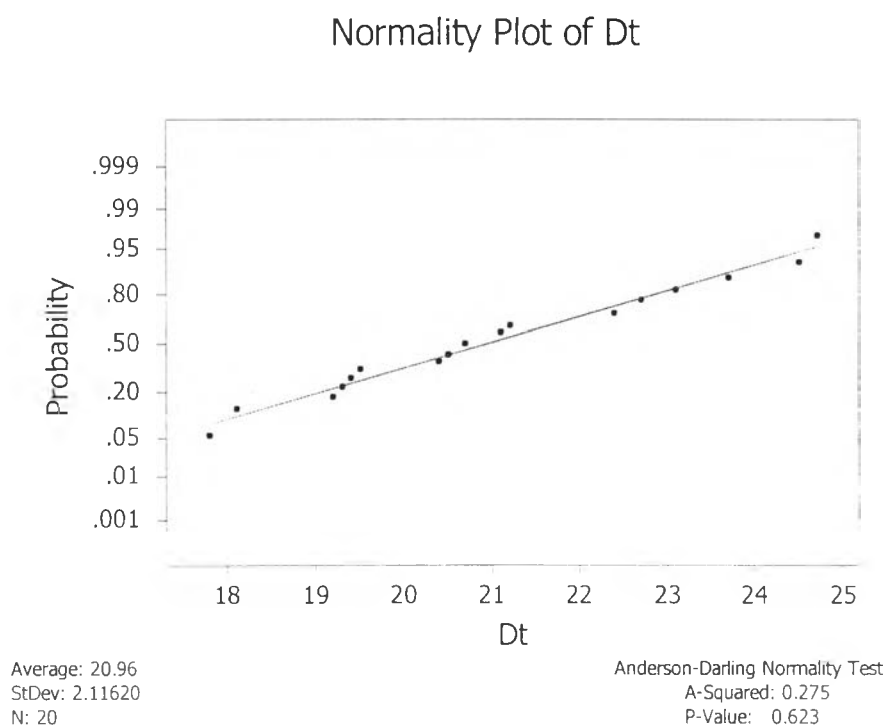

รูปที่ 7.10 แผนภูมิแสดงสถิติเชิงพรรณนาของค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt)

ในการออกแบบการทดลองนั้น จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่สำคัญ คือ NID ($0, \sigma^2$) จึงต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง (Model Adequacy Checking) ว่าเป็นไปตามเงื่อนไขของ NID ($0, \sigma^2$) หรือไม่ โดยการตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง ประกอบด้วย การทดสอบข้อกำหนดเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนของการทดลองภายในเงื่อนไข 3 ประการ คือ ข้อมูลเป็นตัวแปรสุ่มแบบปกติ ข้อมูลมีความเป็นอิสระต่อกัน และความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวนก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์และสรุปผลของการออกแบบการทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

การทดสอบสมมติฐานของความเป็นปกติ

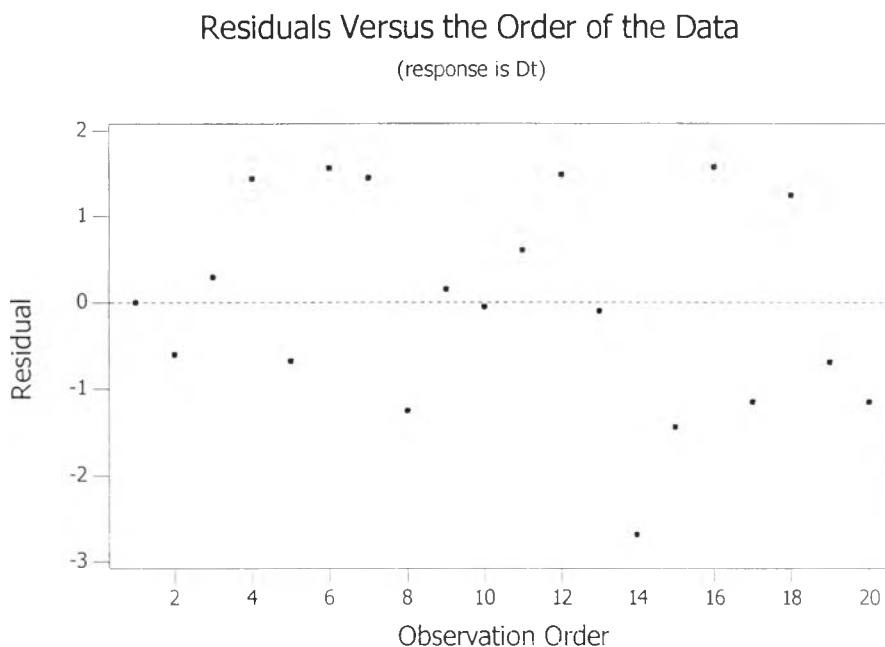
การทดสอบสมมติฐานของความเป็นปกติ (Normality Assumption) สามารถตรวจสอบได้ด้วยการทดสอบการกระจายของค่าส่วนตกค้างของค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt) ซึ่งกราฟการกระจายของค่าส่วนตกค้างค่าตัวแปรตอบสนอง (Dt) ที่ได้ควรเป็นเส้นตรงและมีค่า P-Value มากกว่า 0.05 นั่นคือ ข้อมูลเป็นตัวแปรสุ่มแบบปกติ แสดงดังรูปที่ 7.11

รูปที่ 7.11 กราฟแสดงการกระจายของค่าส่วนตกค้าง

การทดสอบสมมติฐานของความเป็นความเป็นอิสระ (Independent)

การทดสอบสมมติฐานของความเป็นอิสระ (Independent) สามารถตรวจสอบโดยการสร้างแผนภาพการกระจายที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างกับลำดับความต่อเนื่องในการเก็บข้อมูลแสดงดังรูปที่ 7.12 โดยแผนภาพการกระจาย ไม่ควรมีลักษณะของข้อมูลที่เป็นแนวโน้มหรือมีรูปแบบใดๆ ควรที่จะมีการกระจายตัวที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน

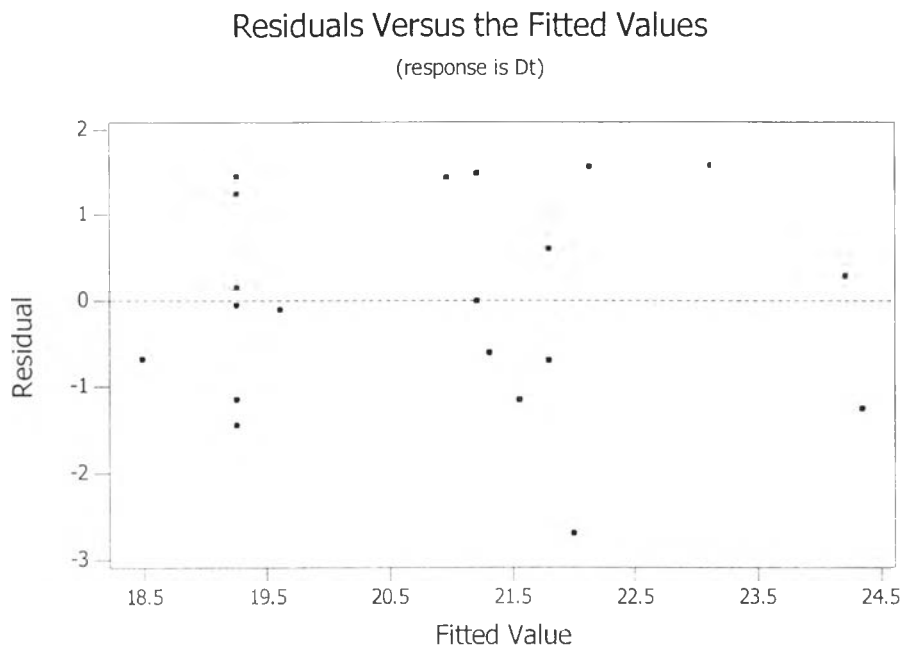

รูปที่ 7.12 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างและลำดับของข้อมูล

จากกราฟสังเกตเห็นได้ว่า ค่าส่วนตกค้างมีลักษณะการกระจายตัวที่ไม่เป็นรูปแบบ ดังนั้นสรุปได้ว่า ข้อมูลมีความเป็นอิสระต่อกัน

ความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน (Variance Stability)

ความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน (Variance Stability) สามารถตรวจสอบได้ โดยการสร้างแผนภาพการกระจายที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างกับค่าตัวแปรตอบสนองที่ได้จากตัวแบบถดถอย แสดงในรูปที่ 7.13 ซึ่งแผนภาพการกระจายไม่ควรมีลักษณะของข้อมูลที่เป็นแนวโน้ม ควรที่จะมีการกระจายตัวที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน

รูปที่ 7.13 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าส่วนตกค้างและค่าที่ถูกฟิต

จากกราฟสังเกตได้ว่า ค่าส่วนตกค้างมีลักษณะการกระจายตัวที่ไม่เป็นรูปแบบ ดังนั้นสรุปได้ว่า ข้อมูลมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน

สรุปผลจากการทดสอบความถูกต้องของตัวแบบของตัวแปรตอบสนอง (Dt) ที่นำมาทดลองนี้ พบว่า ข้อมูลมีสมมติฐานตรงตามข้อกำหนดทั้ง 3 ข้อคือ มีการกระจายเป็นแบบปกติ มีความเป็นอิสระต่อกันและมีความมีเสถียรภาพของค่าความแปรปรวน ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของการออกแบบการทดลองที่ว่า $NID(0, \sigma^2)$

จากการออกแบบการทดลองแบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 6 จุด สามารถวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรม Minitab สามารถแสดงผลจากการวิเคราะห์พื้นผิวผลตอบ (Coded Units) ได้ดังตารางที่ 7.6 และแสดงผลจากการวิเคราะห์พื้นผิวผลตอบ (Uncoded Units) ได้ดังตารางที่ 7.7

ตารางที่ 7.6 ตารางแสดงผลจากการวิเคราะห์พื้นผิวผลตอบ (Coded Units)

Estimated Regression Coefficients for Dt						
Term	Coef	SE Coef	T	P		
Constant	19.2474	0.6863	28.045	0.000		
Outer Mesh	0.3065	0.4553	0.673	0.516		
N2-Baking	-0.5795	0.4553	-1.273	0.232		
Degassing	0.9369	0.4553	2.058	0.067		
Outer Mesh*Outer Mesh	0.7889	0.4433	1.780	0.105		
N2-Baking*N2-Baking	0.4707	0.4433	1.062	0.313		
Degassing*Degassing	1.2485	0.4433	2.817	0.018		
Outer Mesh*N2-Baking	0.9750	0.5949	1.639	0.132		
Outer Mesh*Degassing	-0.3750	0.5949	-0.630	0.543		
N2-Baking*Degassing	0.1000	0.5949	0.168	0.870		
S = 1.683 R-Sq = 66.7% R-Sq (adj) = 36.8%						
Analysis of Variance for Dt						
Source	DF	Seq SS	Adj SS	Adj MS	F	P
Regression	9	56.772	56.772	6.308	2.23	0.114
Linear	3	17.857	17.857	5.952	2.10	0.164
Square	3	30.104	30.104	10.035	3.54	0.056
Interaction	3	8.810	8.810	2.937	1.04	0.418
Residual Error	10	28.316	28.316	2.832		
Lack-of-Fit	5	21.208	21.208	4.242	2.98	0.128
Pure Error	5	7.108	7.108	1.422		
Total	19	85.088				

ตารางที่ 7.7 ตารางแสดงผลจากการวิเคราะห์พื้นผิวผลตอบ (Uncoded Units)

Estimated Regression Coefficients for Dt using data in uncoded units	
Term	Coef
Constant	742.620
Outer Mesh	-1155.65
N2-Baking	-2.42963
Degassing	-1.82086
Outer Mesh*Outer Mesh	795.047
N2-Baking*N2-Baking	0.00209194
Degassing*Degassing	0.0221956
Outer Mesh*N2-Baking	2.06349
Outer Mesh*Degassing	-1.58730
N2-Baking*Degassing	0.000888889

ผลจากตารางที่ 7.7 พบว่า รูปแบบของการทดลองนี้มีลักษณะของพจน์ที่เป็นสมการกำลังสอง (Second Order) รวมด้วย แสดงว่ารูปแบบของการทดลองนี้เป็นลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) ซึ่งสามารถหาสมการถดถอยที่เป็นตัวแทนของการทดลองได้ดังนี้

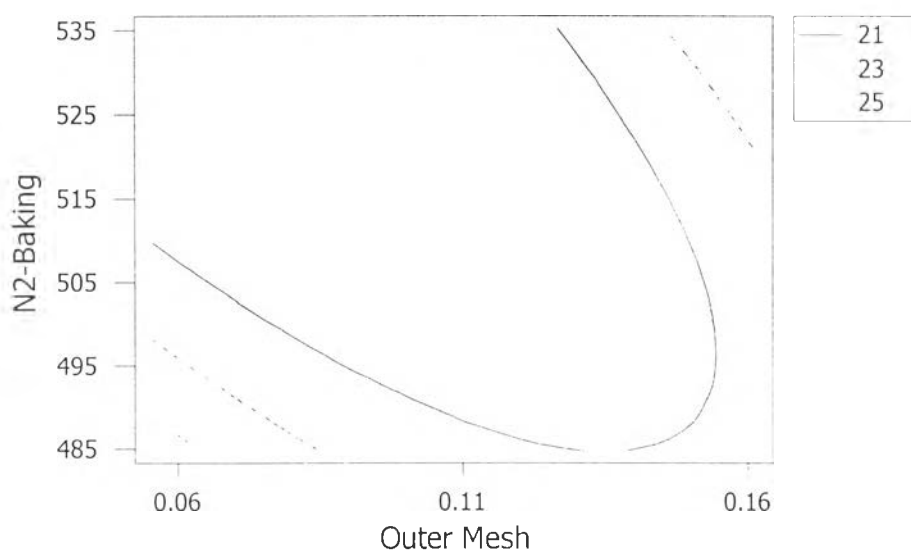
$$Y = 742.620 - 1155.65 \text{ Outer Mesh} - 2.42963 \text{ N2-Baking} - 1.82086 \text{ Degassing} + 795.047 \text{ Outer Mesh*Outer Mesh} + 2.06349 \text{ Outer Mesh*N2-Baking} - 1.58730 \text{ Outer Mesh*Degassing}$$

จากสมการดังกล่าวสามารถคำนวณหาค่าผลลัพธ์ที่เหมาะสมตามต้องการโดยโปรแกรม Minitab ที่มีการคำนวณและประมวลผลในลักษณะของวิธีการปีนขึ้นด้วยทางที่ชันที่สุด (Steepest Ascent) ซึ่งแสดงผลลัพธ์ออกมาเป็นกราฟโครงร่างและพื้นผิวผลตอบ

กราฟโครงร่างและพื้นผิวผลตอบ

ในการวิเคราะห์ผลของการออกแบบการทดลองที่มีลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) ด้วยโปรแกรม Minitab สามารถฉายลักษณะของส่วนโค้งของรูปแบบ (Model) การทดลองลงบนแกนของปัจจัยออกมาในรูปกราฟโครงร่างและพื้นผิวผลตอบ สำหรับการออกแบบการทดลองนี้สามารถแสดงกราฟโครงร่างระหว่างปัจจัยต่างๆ โดยที่เส้นโครงร่าง (Contour Line) เส้นเดียวกันจะให้ค่าผลลัพธ์ค่าเดียวกันดังแสดงตามรูปที่ 7.14 รูปที่ 7.16 และ รูปที่ 7.18 กับกราฟพื้นผิวผลตอบแสดงลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับผลลัพธ์ออกมาในรูปแบบสามมิติ ดังรูปที่ 7.15 รูปที่ 7.17 และ รูปที่ 7.19 ตามลำดับ

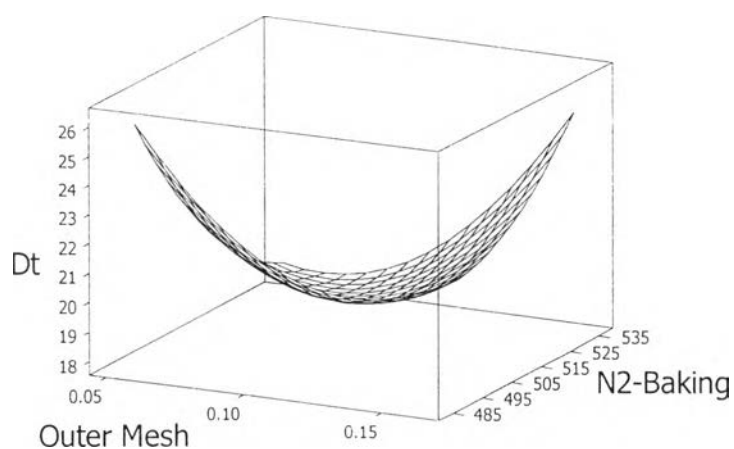
Contour Plot between Outer Mesh & N2-Baking

Hold values: Degassin: 37.5

รูปที่ 7.14 กราฟโครงร่างระหว่างปัจจัยขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก และอุณหภูมิการอบในโตรเจนของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

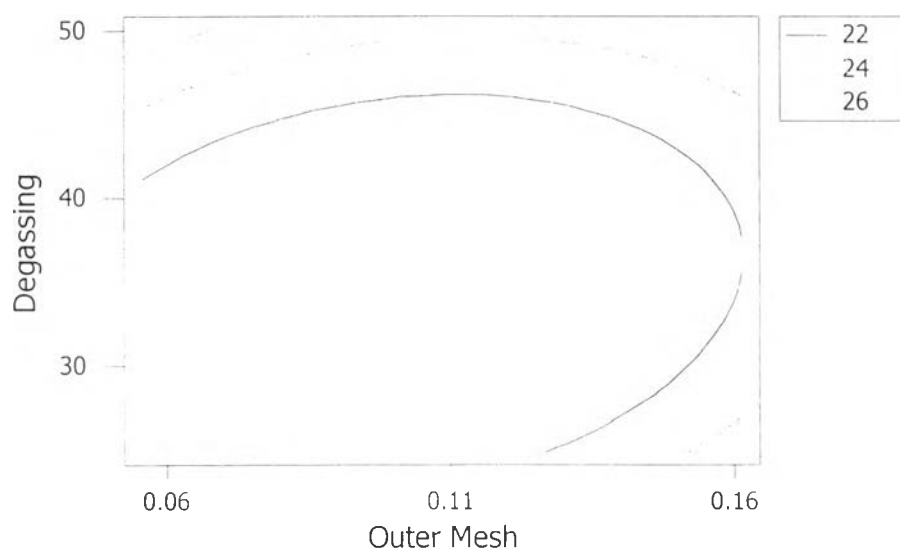
Surface Plot between Outer Mesh & N2-Baking

Hold values: Degassin: 37.5

รูปที่ 7.15 กราฟพื้นผิวผลตอบระหว่างปัจจัย ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก และอุณหภูมิการอบในโตรเจนของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

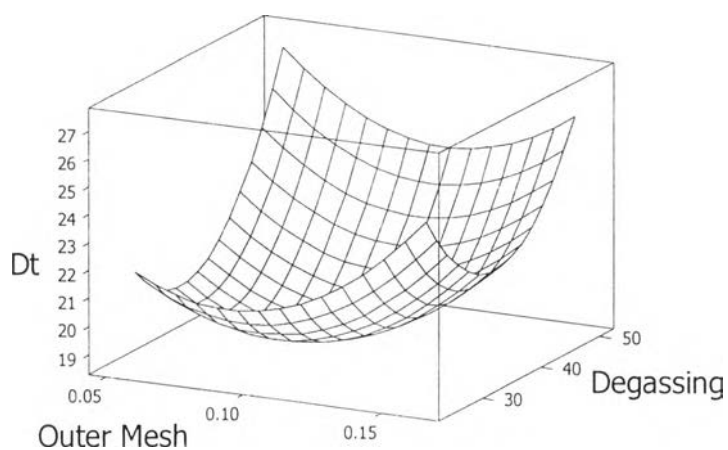
Contour Plot between Outer Mesh & Degassing

Hold values: N2-Bakin: 510.0

รูปที่ 7.16 กราฟโครงสร้างระหว่างปัจจัย ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

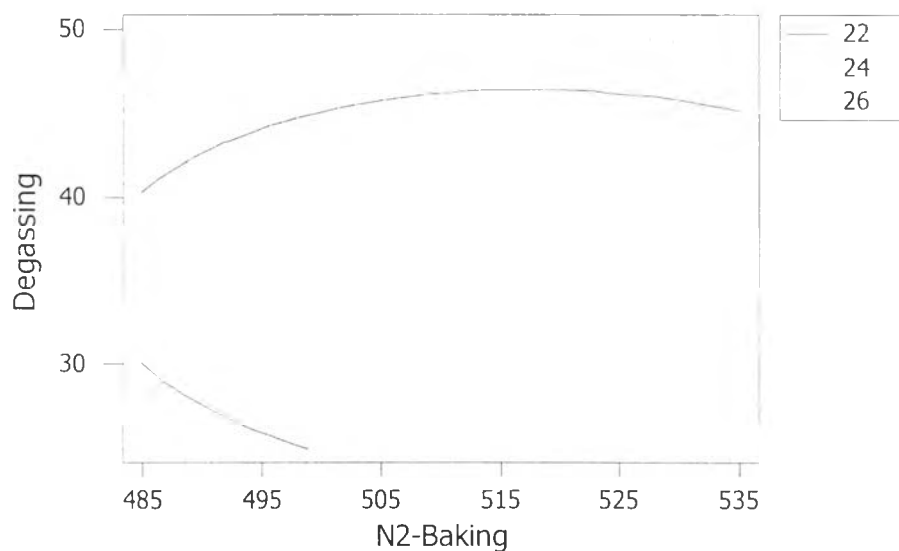
Surface Plot between Outer Mesh & Degassing

Hold values: N2-Bakin: 510.0

รูปที่ 7.17 กราฟพื้นผิวผลตอบระหว่างปัจจัย ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

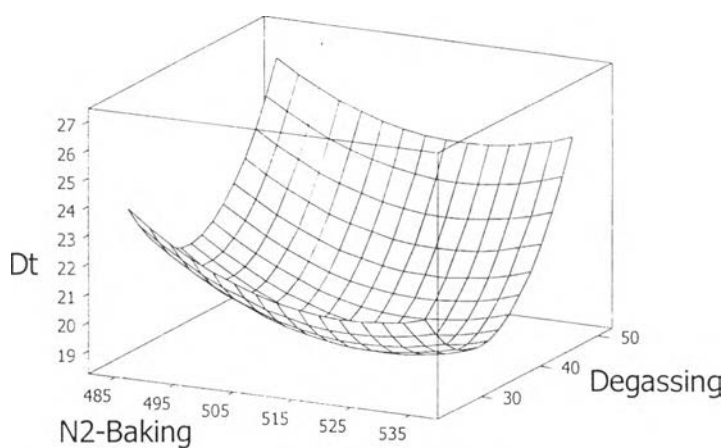
Contour Plot between N2-Baking & Degassing

Hold values: Outer Me: 0.1085

รูปที่ 7.18 กราฟโครงร่างระหว่างปัจจัย อุณหภูมิการอบไนโตรเจน และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

Surface Plot between N2-Baking & Degassing

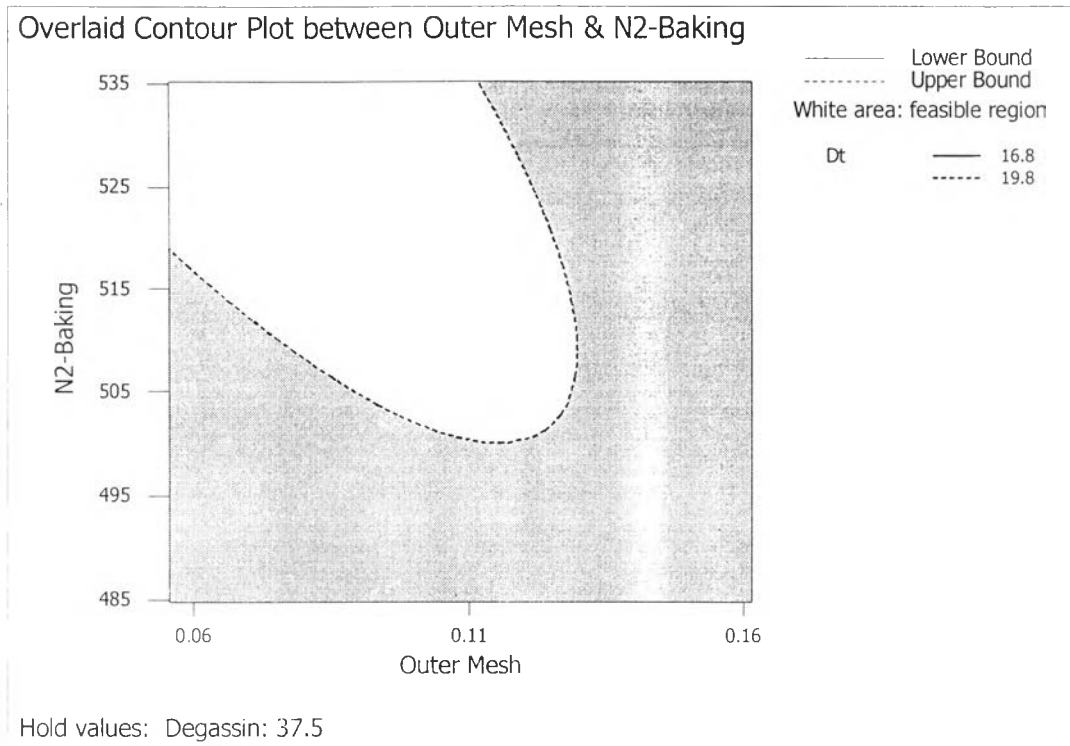

Hold values: Outer Me: 0.1085

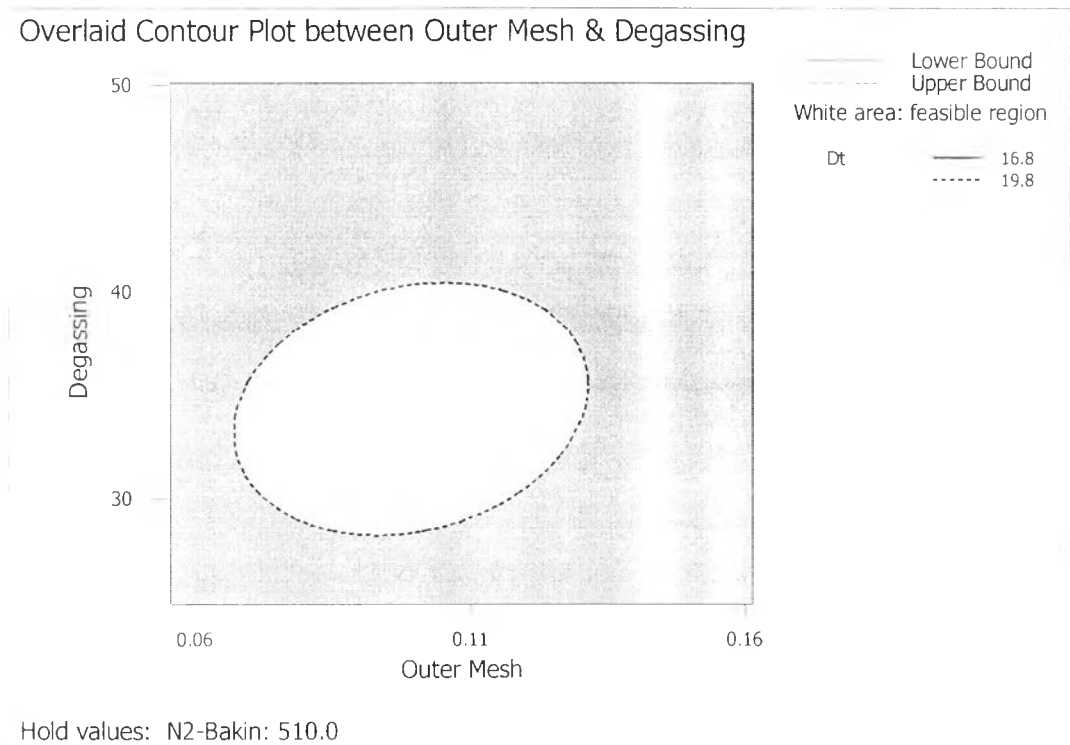
รูปที่ 7.19 กราฟพื้นผิวผลตอบระหว่างปัจจัยอุณหภูมิการอบไนโตรเจน
และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

กราฟโครงร่าง Overlaid

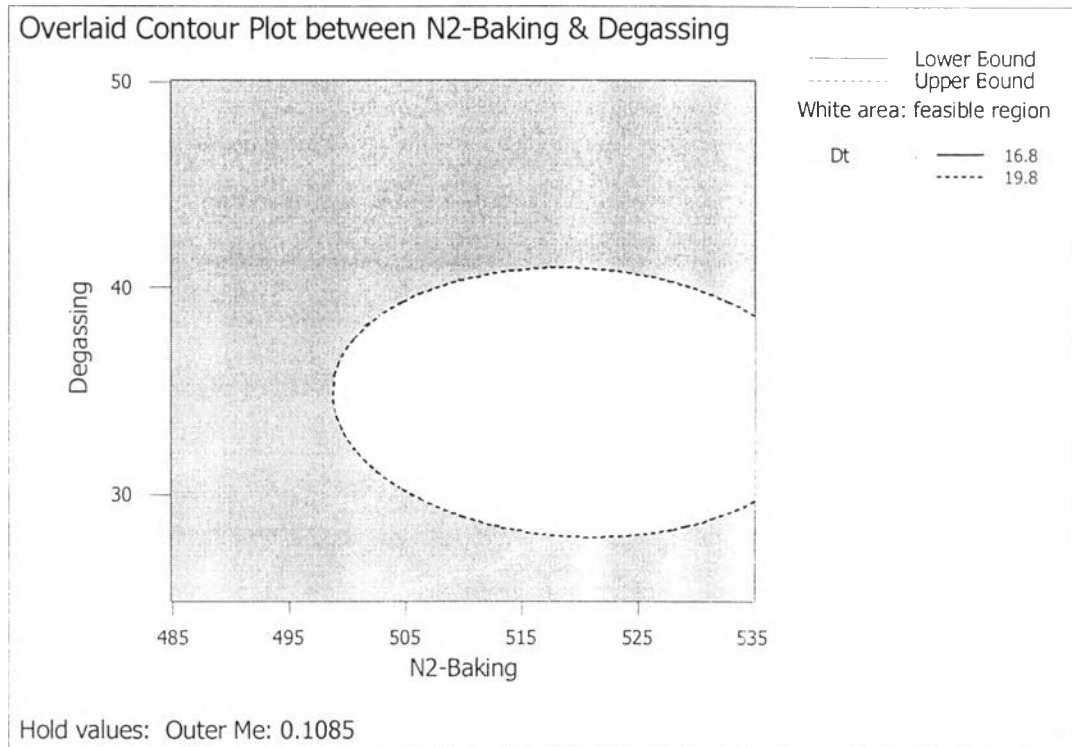
จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Minitab ของการออกแบบการทดลองที่มีลักษณะของส่วนโค้ง (Curvature) สามารถแสดงกราฟโครงร่าง Overlaid ที่แสดงพื้นที่ซึ่งทำให้ผลตอบที่ดีที่สุดของแต่ละปัจจัย ซึ่งในการแสดงผลนั้นจะแสดงออกมาในรูปสองแนวแกนของปัจจัยตามรูปที่ 7.20 รูปที่ 7.21 และรูปที่ 7.22 ตามลำดับ

รูปที่ 7.20 กราฟโครงร่าง *Overlaid* ระหว่างขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (*Mesh*) ชั้นนอก และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (*Dt*)

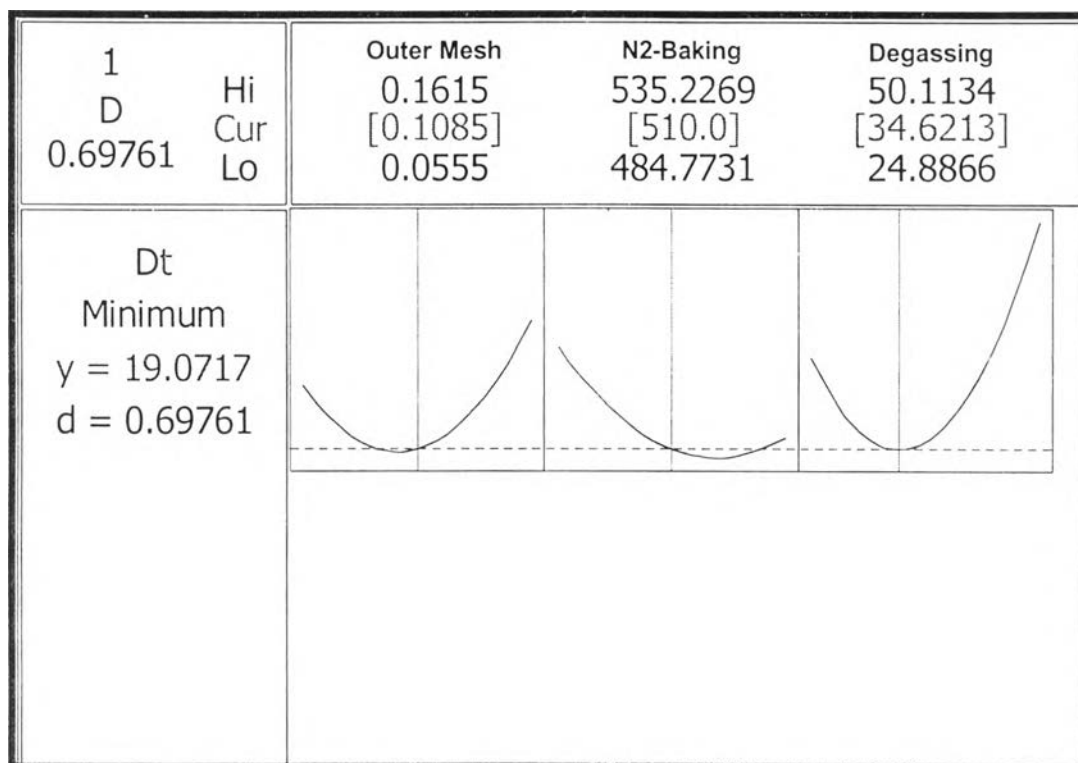
รูปที่ 7.21 กราฟโครงร่าง *Overlaid* ระหว่างปัจจัย ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (*Mesh*) ชั้นนอก และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (*Dt*)

รูปที่ 7.22 กราฟโครงร่าง *Overlaid* ระหว่างปัจจัย อุณหภูมิการอบไนโตรเจน และเวลาในการไล่ก๊าซออกของการถ่ายเทความร้อน (Dt)

7.8 ค่าเงื่อนไขของปัจจัยที่เหมาะสมจากการทดลอง

จากตัวแบบถดถอยข้างต้น สามารถพยากรณ์หาระดับที่เหมาะสมของการปรับค่าปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อนของชิ้นงานที่ต่ำที่สุด ซึ่งผลจากการวิเคราะห์แสดงได้ดังรูปที่ 7.23

รูปที่ 7.23 ผลการวิเคราะห์ระดับที่เหมาะสมของปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ
จากรูปที่ 7.23 สามารถสรุประดับที่เหมาะสมของแต่ละปัจจัยนำเข้าที่สำคัญได้ดังตารางที่ 7.8

ตารางที่ 7.8 ตารางแสดงปัจจัยและการกำหนดค่าที่เหมาะสมของระดับ

ปัจจัย	การกำหนดค่าที่เหมาะสมของระดับ
ขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอก	0.1085 มิลลิเมตร
อุณหภูมิการอบไนโตรเจน	510 องศาเซลเซียส
เวลาในการไล่ก๊าซออก	34.62 วินาที

เมื่อพิจารณาทั้ง 3 ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญพร้อมกันในการดำเนินการ พบว่า ค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อนของชิ้นงานที่ต่ำที่สุดที่เหมาะสม คือ 19.07 องศาเซลเซียส เมื่อเปลี่ยนขนาดช่องว่างของวัสดุพูน (Mesh) ชั้นนอกเป็นเบอร์ที่มีขนาด 165 และ เวลาในกระบวนการไล่ก๊าซออกควรใช้เวลาอยู่ที่ 34.62 วินาทีหรือประมาณ 35 วินาที ในขณะที่กำหนดอุณหภูมิของการอบไนโตรเจนควรให้อยู่ที่ 510 องศาเซลเซียส เพื่อให้ได้ค่าตัวแปรตอบสนองที่ต้องการ คือ ค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน (Dt) ที่ต่ำที่สุด

7.9 สรุปขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการ

ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการนี้ เป็นการนำปัจจัยนำเข้าจากขั้นตอนการวิเคราะห์ทั้ง 4 ปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อค่าผลต่างของการถ่ายเทความร้อน (Dt) มาทำการออกแบบการทดลองเพื่อหาระดับของแต่ละปัจจัยที่เหมาะสม โดยออกแบบการทดลองเป็น 2^4 Full Factorial Design ที่มีการทำซ้ำ 2 ครั้งและมีการเพิ่มจุดศูนย์กลาง (Center Points) เข้าไป 3 จุด แต่จากการทำการทดลอง พบว่า ไม่สามารถวิเคราะห์ผลที่ถูกต้องจากรูปแบบการทดลองนี้ได้ เนื่องจากรูปแบบของการทดลองมีลักษณะของส่วนโค้งเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการทดลองด้วยวิธีการแบบส่วนประสมกลางที่มีการเพิ่มจุดศูนย์กลางเข้าไป 6 จุด

ซึ่งสามารถสรุปผลลัพธ์ของขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการได้เป็นปัจจัยที่มีนัยสำคัญส่งผลต่อตัวแปรตอบสนองทั้งสิ้น 3 ปัจจัย คือ ขนาดช่องว่างของรูพรุน (Mesh) ชั้นนอก อุณหภูมิการอบในโตรเจน เวลาในการไล่ก๊าซออก จากนั้นนำปัจจัยดังกล่าวไปหาระดับของปัจจัยที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ค่าผลลัพธ์ของกระบวนการที่ดีที่สุด และต้องทำการยืนยันผลการทดลองดังกล่าวก่อนนำไปใช้ในกระบวนการผลิตจริงต่อไป ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้จะกล่าวในบทต่อไป